

4. Neljäs kanneperuste: päätöksellä loukataan perusoikeuskirjan 16 artiklassa vahvistettua kantajan elinkeinonharjoittamisen vapautta ja loukataan suhteellisuusperiaatetta, koska taustalla olevat riskiprofiiliin perustuvat mukautuskertoimet eivät vastaa kantajan erittäin suurta tappioiden sietokykyä ja näin ollen selvästi alemmaa riskiä yhteisen kriisintarkaisurahaston käyttämiseen, mikäli kantaja purettaisiin.
5. Viides kanneperuste: päätöksellä rikotaan perusoikeuskirjan 16 ja 20 artiklaa sekä loukataan suhteellisuusperiaatetta ja oikeutta hyvään hallintoon, koska vastaaja on tehnyt ilmeisiä virheitä käyttäessään harkintavaltaansa lukemattomissa kohdin.
6. kuudes kanneperuste: delegoidun asetuksen 20 artiklan 1 kohdan ensimmäisellä ja toisella virkkeellä rikotaan direktiivin 2014/59/EU⁽⁴⁾ 103 artiklan 7 kohtaa ja laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 yhdenmukaisista soveltamisedellytyksistä yhteiseen kriisintarkaisurahastoon suoritettavien ennakkollisten vakaussmaksujen osalta 19.12.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/81 (EUVL 2015, L 15, s. 1).

⁽²⁾ Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisintarkaisua varten yhteisen kriisintarkaisumekanismin ja yhteisen kriisintarkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisintarkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetys (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).

⁽⁴⁾ Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).

Kanne 28.6.2022 – Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale v. SRB

(Asia T-399/22)

(2022/C 380/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (edustajat: asianajajat H. Berger ja M. Weber)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkaisuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa yhteisen kriisintarkaisuneuvoston (SRB) 11.4.2022 tekemän päätöksen yhteiseen kriisintarkaisurahastoon vuodelta 2022 suoritettavien ennakkollisten vakaussmaksujen laskennasta (SRB/ES/2022/18) liitteineen, siltä osin kuin riidanalainen päätös sekä sen liitteet I, II ja III koskevat kantajan maksua

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Toissijaisesti siltä varalta, että unionin yleinen tuomioistuin katsoisi riidanalaisen päätöksen olevan mitätön sen vuoksi, että vastaaja käytti väärää virallista kieltä, ja että kumoamiskanne jätettäisiin tämän vuoksi tutkimatta sen vuoksi, ettei sillä ole kohdetta, kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— toteaa, että riidanalainen päätös on mitätön kantajaa koskevilta osin

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhdeksään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: päätös rikkoo asetuksen (EU) No 806/2014⁽¹⁾ 81 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 15.4.1958 annetun neuvoston asetuksen N:o 1⁽²⁾ 3 artiklan kanssa, koska sitä ei ole laadittu kantajan kanssa käytettävällä virallisella kielellä eli saksaksi.
2. Toinen kanneperuste: päätöksessä ei noudateta SEUT 296 artiklan 2 kohdan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan mukaista perusteluvollisuutta ja sillä loukataan perusoikeuskirjan 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua oikeutta tehokkaaseen oikeussuojaan, koska sen perustelut ovat puutteelliset erityisesti, kun kyse on useista kohdista, joissa vastaaja käyttää säännöksissä annettua harkintavaltaa, koska siinä ei esitetä muiden toimielinten tietoja ja koska päätöksen laillisuusvalvonta on käytännössä mahdotonta.
3. Kolmas kanneperuste: päätös rikkoo asetuksen (EU) 806/2014 69 ja 70 artiklaa sekä perusoikeuskirjan 16, 17, 41 ja 53 artiklaa, koska vastaaja on määrittänyt vuotuisen tavoitetason virheellisesti; toissijaisesti asetuksen (EU) 806/2014 69 ja 70 artikla ovat ylemmätasoisien oikeuden vastaisia.
4. Neljäs kanneperuste: delegoidun asetuksen (EU) 2015/63⁽³⁾ 7 artiklan 4 kohdan toinen virke rikkoo ylemmätasoisia oikeutta, sillä siinä sallitaan laitosten suojajärjestelmän (Institutional Protection Scheme; jäljempänä IPS) jäsenten välinen epäasianmukainen ja suhteellisuusperiaatteen vastainen erottelu ja IPS-indikaattorin suhteuttaminen.
5. Viides kanneperuste: päätöksellä rikotaan muun muassa asetuksen (EU) N:o 575/2013⁽⁴⁾ 113 artiklan 7 kohtaa ja laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna, koska siinä sovelletaan kantajaan suhteutettua kerrointa IPS-indikaattorin osalta. Laitosten eriyttäminen IPS-indikaattorin tason perusteella on IPS:n laajan suojausvaikutuksen vuoksi järjestelmänvastaista ja mielivaltaista.
6. Kuudes kanneperuste: delegoidun asetuksen 6, 7 ja 9 artiklalla sekä liitteellä I rikotaan ylemmätasoisia oikeutta muun muassa siksi, että niillä laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna, loukataan suhteellisuusperiaatetta ja laiminlyödään velvollisuutta ottaa huomioon kaikki tosiseikat.
7. Seitsemäs kanneperuste: päätöksellä loukataan perusoikeuskirjan 16 artiklassa vahvistettua kantajan elinkeino-ohjelmien vapautta ja loukataan suhteellisuusperiaatetta, koska taustalla olevat riskiprofiiliin perustuvat mukautuskertoimet eivät vastaa kantajan riskiprofiilia, jolle on ominaista tuplavakuudet Sparkassen-Finanzgruppen ja Reservefonds Hessen-Thüringenin IPS:n kautta.
8. Kahdeksas kanneperuste: päätöksellä rikotaan perusoikeuskirjan 16 ja 20 artiklaa sekä loukataan suhteellisuusperiaatetta ja oikeutta hyvään hallintoon, koska vastaaja on tehnyt ilmeisiä virheitä käyttäessään harkintavaltaansa lukemattomissa kohdin.
9. Yhdeksäs kanneperuste: delegoidun asetuksen 20 artiklan 1 kohdan ensimmäisellä ja toisella virkkeellä rikotaan direktiivin 2014/59/EU⁽⁵⁾ 103 artiklan 7 kohtaa ja laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna.

⁽¹⁾ Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisintarkkailua varten yhteisen kriisintarkkailumekanismin ja yhteisen kriisintarkkailurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä annettu asetus N:o 1 (EYVL 1958 17, s. 385).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisintarkkailun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettu komission delegoitu asetus (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).

⁽⁴⁾ Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013 (EUVL 2013, L 176, s. 1).

⁽⁵⁾ Luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkkailusuhkeuksesta sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190).